

Hrvatska grančica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 4

KIRVAJ U KARAŠEVU...

STR. / PAG. 8-9

75 GODINA U SLUŽBI CRKVE

STR. / PAG. 10

ODLAGALIŠTE LUPAK

Plodovi rada

Foto: Andreea Fechiță

OBNOVLJEN TORANJ NA CRKVI IZ KARAŠEVA

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u petak 04.09.2020, u 15.30 sati. Gledajte nas!

REDACTIA:
COD ISSN 1841-9925

Redactor șef:
Ivan DOBRA

Redactori:
Lina TINCUL; Daniel LUCACELA;

Colaboratori:
Maria LAŢCHICI; Pr. Davor LUCACELA; Petru MILOȘ

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Uniunea Croaților din România
327065 Carașova 22, jud. Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

UREDNIŠTVO:
ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik:
Ivan DOBRA

Urednici:
Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA;

Vanjski suradnici:
Marija LACKIĆ; Vlč. Davor Lukačela;
Petar Miloš

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
327065 Carașova 22, Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

www.zhr-ucr.ro

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u četvrtak 03.09.2020, od 11.00 sati (prije podne).

Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Svako petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:

ZAMIJENJEN TORANJ NA CRKVI IZ KARAŠEVA	STR. 3
KIRVAJ U KARAŠEVU ZA VRIJEME PANDEMIJE	STR. 4
RADOSNI GENERACIJSKI SUSRET	STR. 5
MATEJA TURKALJ	STR. 6-7
LADINA KAMENITA	STR. 8-9
ODLAGALIŠTE LUPAK	STR. 10
75 GODINA U SLUŽBI CRKVE	STR. 11
25 DE MII DE EURO PENTRU	
LICEUL BILINGV DIN CARAȘOVA	STR. 12
PESCUIND DUPĂ CARAS ȘI PLĂTICĂ...	STR. 13
HVALA VAM, KANCELARE NIKOLA LAUȘ!	
HVALA VAM, VLČ. PETRE DOBRA!	STR. 14
JER BOŽJI PUTOVI NISU NAȘI PUTOVI....	STR. 15

JER BOŽJI PUTOVI NISU NAȘI PUTOVI....

To je između ostalog rekao kancelar Nikola Lauš govoreći na sprovodu vlč. Milana Sime. A i sami su biskupi rekli da je teško reći bilo što bi moglo utješiti ožalošćene nakon naglog odlaska mladoga svećenika Milana Sime.

Bio je jedan od svećenika mlađe generacije, toliko potrebnih našem narodu, našem karaševskom kraju, našim selima.... Očekivan je bio i u Lupaku nakon također naglog odlaska župnika Tjinkula. Ali očito je Bog imao drugačije planove, nedokučive i nerazumljive za nas. Ljudski je jako teško podnijeti gubitak drage osobe, gubitak svakog čovjeka, a pogotovo mlade osobe. Mnoštvo svećenika, mnoštvo vjernika... i trenuci su tišine bili prožeti tugom. Samo je dan bio vedar i topao. Vijest je odjeknula poput groma u ponedjeljak navečer na društvenim mrežama, u prvi mah se učinilo da to nije moguće. I nizale su se slike, i podaci o njegovim godinama i župama u kojima je djelovao.

U godinu dana karaševska je zajednica izgubila tri svećenika, vlč. Katića, vlč. Tjinkula i sada mladog vlč. Simu. I kao da ih više volimo i cijenimo, više uvažavamo njihov rad, njihove riječi tek onda

kada odu s ovoga svijeta. Jesu li nam srca toliko postala tvrda, je li nam vjera toliko oslabjela da nam je Bog odlučio oduzimati pastire da nas otrijezni?

Maria Lațchici

„Hrana mea este să fac voința celui care m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui.”
(Io 4, 34 - motto-ul de la începutul slujirii preoțești a Pr. Milan)

Cu profundă tristețe și speranță creștină în Învierea cea de pe urmă, aducem la cunoștința tuturor trecerea la Casa Tatălui Cereș a

Pr. MILAN MIHAI N. SIMA

administrator parohial de Slatina Timiș

Născut la 6 februarie 1988 la Nermed.
Sfințit preot la 6 iulie 2013 prin impunerea mâinilor
prea sfințitului episcop dr. h.c. Martin Roos
în Catedrala Sf. Gheorghe, Domul din Timișoara.

A activat în parohiile:
2013-2014 – Novi Bečej (Serbia, Dieceza de Zrenjanin)
2014-2015 – Timișoara II Fabric, în calitate de capelan
2015-2020 – Administrator parohial la Slatina Timiș

A înecat fulgerător din această viață luni, în sărbătoarea
sf. Apostol Bartolomeu, 24 august 2020, la Slatina Timiș,
unde a slujit până în clipa în care Bunul Dumnezeu l-a chemat la Sine.

Requiem la Slatina Timiș: 25 august 2020, la ora 19.00
Requiem-ul și Înmemntarea: 27 august 2020, la ora 11.00 la Nermed

Bunul Dumnezeu să-l facă părtaș
de răsplata Sa în Patria Cerească!

„Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării,
mi-am păstrat credința.” (2 Tim 4, 7)

ODIHNEASCĂ-SE ÎN PACE!

HVALA VAM, KANCELARE NIKOLA LAUŠ! HVALA VAM, VLČ. PETRE DOBRA!

Ova će godina ostati zapamćena prije svega po pandemiji, ali za lupačku župu po odlasku neprežaljenog župnika Marijana Tjinkula. Krajem zimskoga mjeseca februara, jednog ponedjeljka, župnik Marijan napustio je svoje stado u Lupaku, iznenada. Skoro pa nije se moglo povjerovati da je samo otišao, iznenada. A nakon nekih dva tjedna započela je opaka pandemija novoga koronavirusa i proglašeno je hitno stanje. Nakon odlaska župnika Marijana za kratko su vrijeme zatvorene i crkve, diljem zemlje, diljem Europe, diljem svijeta. Kao da su nastupila zadnja vremena, apokalipsa. Zabrane kretanja, zabrane misa, zatvaranje škola...mnogi su se tada sjetili župnikovih riječi da će doći teška vremena. I došla su. Teško da je itko mogao predvidjeti da će se u 21. stoljeću dogoditi to da nećemo moći slaviti Uskrs u crkvi. A ipak se dogodilo. Nastupila su mutna i teška vremena. A stado je ostalo bez pastira, s njegovom slikom podno oltara. Ipak, već pola godine, unatoč teškom stanju u zemlji i svijetu, duhovni život lupačke župe opstao je zahvaljujući kancelaru Nikoli Laušu, lupačkom sinu, i vlč. Petru Dobri, klokočkom župniku. Jer

smo vlč. Dobru doživljavali kao brata (ne samo po svećeničkom pozivu) našega župnika Marijana.

Kada su se crkve ponovo otvorile za vjernike naš je kancelar neumorno dolazio subotom već iz Temišvara i slavio svete mise, ispovjedaio, molio, tješio, upućivao. Bio je s lupačkim župljanima. Velika je to požrtvovnost i na tome mu od srca zahvaljujemo. A zahvalni smo i kantoru Marijanu Dumi koji je predvodio svibanjske pobožnosti u vrtu lupačke crkve, kao i Mariji Birti, koja brine o lupačkoj crkvi i uljepšava je divnim cvjetnim buketima. Svima njima hvala na trudu u ovim teškim mjesecima nakon odlaska župnika Tjinkula. U očekivanju novoga pastira, sve više postajemo svjesni duhovnoga i materijalnoga nasljeđa koje je ostavio naš, sada, bivši župnik. A ponajviše nas je opominjao i učio da se molimo i da pomažemo onima koji su u nevolji, da čuvamo našu vjeru, jezik, rodni kraj, običaje, sve ono što čini naš identitet. Kao da je predvidio kakva vremena dolaze.

Kroz ta nas je vremena, ovih šest mjeseci, duhovno vodio naš kancelar Nikola Lauš, stoga mu iskreno zahvaljujemo i nadamo se da će i nadalje uvijek biti uz nas, jer je on „naš“.

Maria Lațchici

VELIKA GOSPA I MARIJE U SVIJETU

O bzirom na veliki blagdan Gospe u čijem je znaku cijeli mjesec kolovoz, smatrali smo prikladnim prisjetiti naše čitatelje na dvije od velikog broja značajnih žena u povijesti čovječanstva koje nose upravo Gospino ime. Jedna od njih je svakako Marie Curie. Marie Curie je prva žena koja je dobila Nobelovu nagradu, i to dva puta, jednom za fiziku, a drugi put za kemiju. Cijeli svoj život posvetila je znanstvenom radu, proučavanju radioaktivnosti, te je otkrila kemijske elemente polonij i radij. Ova rođena Poljakinja, rođena kao Marija Skłodowska promijenila je zauvijek odnos prema ženama, odnos izborila se svojim znanjem i radom da bude među najvećim znanstvenicima svijeta.

Druga poznata Marija, u našoj zemlji, rumunjska je kraljica Marija. Marija od Edinburgha (djevojačko ime) udala se za rumunjskog kralja Ferdinanda I. Bila je kći princa Alfreda od Edinburgha i ruske kneginje Marije Aleksandrovne. S majčine strani u rodu joj je bio Aleksandar II., a

s očeve britanska kraljica Viktorija. O kraljici Mariji napisane su tisuće stranica. Kraljevskog držanja, pametna, lijepa, stalno je radila na jačanju veza između Rumunjske i Velike Britanije, pokazujući zavidne diplomatske vještine u podržavanju i obrani interesa Rumunjske. Za vrijeme rata pratila je supruga u Moldavu, radeći kao medicinska sestra zbog čega je i nazvana „majkom ranjenih“, nakon mirovne konferencije u Parizu (1919) i nakon krunidbe, aktivno se uključila u diplomatsku kampanju za priznavanje ujedinjene rumunjske države.

No, Marija je uzor ne samo imenom, već ponajprije djelima. A oko nas je toliko Marija, prepoznatljivih upravo po svojem radu, djelovanjem, požrtvovnošću, pomaganju drugih. Marije su sve naše majke, naše bake, koje su nas rodile, podizale, učile, pomagale i koji su i dalje uz nas. Marije su i medicinske sestre, liječnice, učiteljice, njegovateljice starih i nemoćnih, Marije su sve žene oko nas. Pa čak iako nose druga imena, po svemu ostalom, barem u nečem su Marije.

Maria Lațchici

ZAMIJENJEN TORANJ NA CRKVI IZ KARAŠEVA

Ovog mjeseca, na crkvi "Uznesenja Blažene Djevice Marije" u Karaševu bili su obavljene radovi zamjene starog tornja novim.

Za taj rad je bilo potrebno unajmiti posebnu dizalicu, a za vrijeme operacija spuštanja, uklanjanja starog crkvenog tornja te montiranja novog, u Karaševu je bila zaustav-

tuar. Gradnja crkve je završena 1726. 1800. godine započeta je gradnja tornja na crkvi, a tek osam godina kasnije gradnja se zaustavlja zbog nedostatka materijalnih sredstava. 1828. opet se započinje

gradnja tamo gdje se je stalo, da bi se nadogrudio toranj samo do sata i tek 1853. toranj je završen te se na njemu postavlja krov.

1902. godine vjernici iz Karaševa, zajedno sa župnikom, odlučili su da produže i nadograde crkvu do bunara koji se nalazi iza oltara i nadograde toranj s još 10 metara visine. Kasnije planovi o nadogradnji crkve bili su napušteni, jer je 1918. započeo Prvi svjetski rat, a vlasti oduzimaju i tri crkvena zvona, dok crkvi ostaje samo jedan. 1925. godine župa dobiva tri nova zvona, dva velika, jedan srednje veličine.

Lina Tincul

ljena struja. Na izgradnji tornja radila je tvrtka Selemen Holzbau, iz županije Harghita. Novi toranj poštiva izgled i konstrukcijsku složenost staroga. Drvena konstrukcija tornja, način na koji je isprepletana, izgrađena je u suštini prema modelu stare konstrukcije i gradila se pored crkve u periodu od nekoliko mjeseci. Na novi toranj stavljen je bakreni lim jer izdržljivost u vremenu je puno veća.

Što se troškova tiče, za materijal i druge stvari koje su bile potrebne na izgradnji tornja te montiranje na crkvu putem autodizalice, potrošila se približna svota od 45.000 eura.

Gradnja ove najstarije crkve u župi započeta je pod budnim okom isusovca Mihovila Lovinića 1720. godine, a bila je posvećena i završena 1726. godine. 1740. godine u župu dolaze franjevci i preuzimaju ulogu brige o zajednici, a 1770. godine nadogradili su crkvu i produžili dio na kojem se nalazi sank-

KIRVAJ U KARAŠEVU ZA VRIJEME PANDEMIJE

Na veliki kršćanski blagdan Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, koji se svake godine slavi 15. kolovoza, na dan kada milijuni vjernika diljem svijeta hodočaste u marijanska svetišta, stanovnici Karaševa, najstarijeg i najvećeg mjesta Hrvata u Rumunjskoj, proslavili su svoj tradicionalni kirvaj, jedan od najvećih u Karaševskoj županiji.

U zajedničkom mentalitetu mještana Karaševa, pored drugih značaja, kirvaj ima neobičnu draž i najvažniji je dan u godini jer je još od davnih vremena djevica Marija zagovornica na nebu za potrebe mještana sela na zemlji. Djevica Marija je zaštitnica drevnog Karaševa, karaševske župe i svi ju nas, a štovanje Blažene djevice Marije zauzima posebno mjesto u pobožnosti našega naroda. Preljepa mjesna crkva, izgrađena davne 1726. godine, posvećena je upravo uznesenju Blažene Djevice Marije na nebo, a od najstarijih vremena karaševski vjernici iskazuju neizmjernu ljubav i odanost Majci Božjoj hodočašćem zahvalnosti u velika marijanska svetišta Mariju Radnu i Mariju Čiklovsku. Također, nakon što je 2007. godine temeljito preuređen, upravo u periodu velikih obljetnica Marijinih ukazanja, Karaševci organizirano hodočaste i mole za govor nebeske Majke i u Marijanskom svetištu iz Karaševa.

Središnji događaj karaševskog kirvaja uvijek je Sveta misa u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije jer blagdan Velike Gospe prema karaševskoj tradiciji okuplja najviše vjernika u crkvi. Kirvajski je

dan smatran posebnim u Karaševu, molitve koje se na ovaj dan upućuju imaju poseban značaj, a vjernici za vrijeme Svete mise doživljavaju učvršćenje svoje vjere i nalaze utjehu u vjeri. Ove godine je Svetu misu u karaševskoj crkvi održao vlč. Petar Dobar, župnik klokotičke župe, dok je prigodnu propovijed održao vlč. Mikola Lauš, ravnatelj temišvarske biskupske kancelarije. "Neka nam današnji blagdan Uznesenja naše nebeske Majke dušom i tijelom u nebesku slavu bude pravi primjer da se isplati živjeti s vjerom i ljubavlju svakoga trenutka našega kršćanskog života. Neka uvijek znamo koji je naš cilj, koji je naš put prema vječnosti, put prema Ocu svemogućem. Ako mi to znamo i ako se potrudimo u svakome trenutku našega života to učiniti, onda će i naš kršćanski život biti blagoslovljen, a naša će nas nebeska Majka čekati u punini radosti da zajedno s Njom i s anđelima hvalimo Sina Božjega", naglasio je vlč. Lauš na kraju svoje propovijedi. Po izlasku s mise, svim okupljenima u centru mjesta obratili su se karaševski knez Petar Bogdan i predsjednik Zajedništva Hrvata Slobodan Gera, poručivši im da se uzdaju u Marijin zagovor ljubavi i vjere te provedu ovaj blagdan u zajedništvu, miru i blagostanju.

Iako je proslava kirvaja gotovo nezamišljiva bez karaševskog danca, portanja i zdupature, zbog mjera uvedenih u borbi protiv širenja koronavirusa nije ove godine bilo organizirano tradicionalno pučko veselje u centru sela. Mjesto koje je prijašnjih godina bilo prepuno s ljudima željnih dobre zabave, bilo je u večernjim satima пусто, sumorno i tužno, nalik na neki osamljeni i napušteni prostor. Slično je ove godine bilo na svim kirvajima u karaševskim mjestima, a ukoliko se neko čudo ne dogodi u borbi protiv pandemije koronavirusa ista će sudbina pogoditi i preostale karaševske kirvaje.

Podsjetimo, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj inače tradicionalno pokriva troškove muzičkih formacija koje održavaju ugodnu atmosferu na svim kirvajima u karaševskim mjestima jer je kirvaj dan radosti i veselja, a kirvajska igranka još jedna od prilika da se ponosno predstavi kultura i ljepota nošnji karaševskih Hrvata.

Ivan Dobra

PESCUIND DUPĂ CARAS ȘI PLĂTICĂ...

După un concediu de vis petrecut la mine în țară unde nu am prea avut timp de stat după pește, am așteptat cu nerăbdare reîntoarcerea în Austria și prima incursiune la pescuit de după perioada de odihnă.

Primul weekend după concediul de vară m-a găsit la o baltă necunoscută și cu mult pește, însă existența crapilor în această baltă a lăsat de dorit. Predomină peștii mărunți, precum plătica, carasul, roșioara și foarte puține exemplare de crap sălbatic, oglindă sau cteno.

Am ajuns printre primii la locul ales, majoritatea pescarilor ajungând mai târziu, o baltă micuță, dar foarte bine gestionată din punctul meu de vedere. Cu maluri curate, pontoane bine îngrijite și locuri de pescuit la nivelul așteptărilor.

Am instalat imediat tabăra lângă locul unde urma să pescuiesc, am nădit cu măcăliță și boabe de porumb în ea, după care am montat două bețe și m-am pus pe așteptat. Așteptarea mi-a fost în zadar la primele ore ale dimineții, după care au început și peștii să fie mai activi.

Primele plătici și primii carășei au mușcat la boabe de porumb din conservă, toți eliberați din cauza dimensiunilor prea mici. Am parte și de câțiva

ciortani, iarăși sub dimensiunile legal admise, după care am adus la mal și doi amuri micuți. Activitate am avut, însă, nu pe măsură așteptărilor. Timpul a fost unul foarte prețios pentru mine deoarece am fost nevoit să plec pe la orele amiezii la o zi onomastică. Și cum nu aveam nici o captură pe cinste, am decis să montez ultimele două monturi la biluță făcută de mine cu o zi înainte, măcăliță cu usturoi și miere de albine amestecată cu făina albă din grâu.

Am așteptat aproximativ o jumătate de oră, după care am început să-mi adun ustensilele de pescuit. Iar înainte de plecare am avut marea plăcere să aduc la mal un crap frumușel, numai bun pentru o saramură sau o plachie cu sos de roșii. Un crap frumos, pe care l-am și reținut pentru o cină pe cinste, cum se cuvine într-o familie de pescari. Am curățat peștele pe malul bălții și am plecat numaidecât acasă să mă pregătesc pentru petrecere.

Balta din mijlocul naturii era gestionată de persoane foarte cumsecade care obligau pescarii să recurgă la un stil de pescuit diferit de cel tradițional, un stil nou pentru mine, fără momeli naturale, fără cârlige cu barbetă, toate trebuiau debarbetate. Pe deasupra, nu aveai voie cu două bețe pescuind cu același stil dar, într-un final, am plecat fericit acasă cu un pește frumos și cu o amintire pe care nu o voi uita prea curând.

Am fost la pescuit în multe locuri frumoase și necunoscute, dar această baltă din mijlocul naturii mi-a lăsat o amintire pe care nu am să o uit prea repede. Oameni de nota zece, de la persoanele care gestionau balta și până la confrății mei de suferință, toți au venit la mine să mă întrebe dacă îmi lipsește ceva, dacă nu cumva am uitat ceva acasă, dacă am nevoie de momeli, sfaturi sau îndrumări. Am fost foarte plăcut surprins de politețea emanată de acești oameni, oameni cum rar găsești într-o țară străină.

Am decis de comun acord cu familia că în primul weekend liber o să mergem împreună pe malul bălții, mai ales având în vedere faptul că avem voie să campăm și cu cortul.

Petru Miloș

25 DE MII DE EURO PENTRU LICEUL BILINGV DIN CARAȘOVA

Începând cu luna august 2020, Liceul Bilingv Româno-Croat din Carașova a fost adăugat pe lista liceelor eligibile în cadrul Schemei de Granturi pentru Licee finanțate prin Proiectul privind Învățământului Secundar – ROSE. Dacă proiectul realizat de către conducerea unității de învățământ din Carașova va fi aprobat, Liceul Bilingv va beneficia de 25 de mii de euro. Această sumă va fi utilizată pentru achiziționarea a 36 de laptopuri, 1 sistem de videoconferință și 4 table inteligente. Produsele vor fi achizionate de către Ministerul Educației și vor fi repartizate unității de învățământ din Carașova până la începerea anului școlar.

ROSE este cel mai amplu și cel mai scump proiect din Educație, care își propune să contribuie la îmbunătățirea performanțelor școlare, a promovabilității la examenul de bacalaureat, a tranziției de la liceu la învățământul terțiar și integrarea pe piața muncii, beneficiarii direcți ai

proiectului fiind elevii claselor IX-XII. Unitățile de învățământ primesc granturi în funcție de numărul de elevi înmatriculați la liceu și de rezultatele obținute la examenul de bacalaureat. În cadrul granturilor pentru licee sunt prevăzute 3 categorii de activități eligibile: activități pedagogice și de sprijin, activități extracurriculare și activități de renovare și dotare, mai exact o serie de mici lucrări de modernizare/reparare a spațiilor de școlarizare, respectiv achiziții de bunuri în scop educațional.

Proiectul Rose, finanțat printr-un împrumut de 200 de milioane de euro acordat de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, va fi implementat de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice pe o perioadă de 7 ani, între 2015 și 2022. Implementarea este în responsabilitatea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, prin Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă. *Lina Tincul*

CUM ȘI CÂND VA ÎNCEPE ȘCOALA?

Noul an școlar va începe pe 14 septembrie, potrivit propunerii Ministerului Educației, iar elevii se vor putea întoarce în bănci, însă vor fi nevoiți să poarte mască de protecție atât în timpul orelor de curs, cât și în timpul recreației (în spațiu închis). La jumătatea lunii august, Ministerul Sănătății a publicat proiectul de ordin de ministru care conține măsurile propuse pentru începerea anului școlar 2020-2021, proiect care este în dezbatere publică. Astfel, conform proiectului, direcțiile de sănătate publică trebuie să informeze până pe 7 septembrie inspectoratele școlare și comitetele pentru situații de urgență cu privire la situația epidemiologică la nivelul fiecărei localități. Comitetele pentru situații de urgență vor emite, până în 10 septembrie, hotărârea privind scenariul de funcționare pentru fiecare unitate de învățământ. Scenariul 1 prevede participarea zilnică a tuturor preșcolărilor și elevilor în unitățile de învățământ, cu respectarea și aplicarea tuturor normelor de protecție. Potrivit scenariului 2, elevii din clasele a VIII-a și a XII-a vin zilnic la școală, cei din celelalte clase vin prin rotație de 1-2 săptămâni, iar în scenariul 3 toți copiii urmează cursurile în mediul online.

La apariția a trei cazuri confirmate de îmbolnăvire cu COVID-19 în clase diferite ale

aceleiași unități de învățământ se suspendă cursurile școlare ale unității de învățământ pe o perioadă de 14 zile de la data de debut a ultimului caz. În cazul apariției de cazuri de îmbolnăvire cu COVID-19 în rândul cadrelor didactice, acestea au obligația de a anunța conducerea unității de învățământ, care va informa DSPJ. Mască de protecție nu este obligatorie în cazul preșcolărilor. Este foarte clar pentru toată lumea că mersul la școală va fi cu totul diferit față de anii precedenți. Potrivit proiectului de ordin care stabilește normele pentru începerea cursurilor, cursurile nu se vor mai muta dintr-o clasă în alta, iar copiii nu vor putea să atingă obiecte ale colegilor și nici nu își vor schimba banca. Pauzele vor fi decalate, astfel încât școlarii să interacționeze cât mai puțin, iar clasele de elevi vor fi aranjate în așa fel încât să se respecte distanțarea de minimum un metru sau, acolo unde nu este posibil, vor fi montate separatoare transparente, Școlile vor face triajul epidemiologic al elevilor, la intrarea în școală, cu ajutorul personalului medical, a spus ministrul Sănătății. În cazul în care un copil prezintă simptome respiratorii, el va fi dus într-o încăpăre izolată, pentru un consult medical mai amănunțit, iar părinții vor fi informați. Orele de educație fizică efectuate în sala de sport vor fi limitate la activități care nu presupun efort mediu/intens, cu asigurarea obligatorie a distanței fizice de minimum 1,5 metri, situație în care purtatul măștii nu este indicat. *Lina Tincul*

RADOSNI GENERACIJSKI SUSRET

taje Križnjeg puta koje će biti postavljene u crkvi Marijina Uznesenja, gdje su svojevremeno bili i kršćeni pripadnici generacije na okupu.

Nakon mise istogodišnjaci su se fotografirali za zajedničku fotografiju, a radost susreta su iskazali i za vrijeme svečanog ručka u Zajedništvu

Iako u Karaševu postoji običaj da se u Zajedništvu Hrvata svake godine okuplja generacija sedamdesetogodišnjaka iz karaševskih mjesta, 19. kolovoza 2020. su se u crkvi Marijina uznesenja okupili brojni pripadnici generacije rođene 1955. godine kako bi na Svetoj misi zajedno proslavili vrijedan jubilej, 65. godine rođenja.

Hrvata, gdje su se podsjetili nekadašnjih vremena i svega što je nekoč bilo. Uz prigodne riječi zahvale, predsjednik Zajedništva Hrvata Slobodan Gera je generacijskim prijateljima poželio radosni ponovni susret u sjedištu organizacije prilikom tradicionalne proslave sedamdesetogodišnjeg jubileja.

Ivan Dobra

Đuređ Đurđulena je bio idejni pokretač i jedan od sudionika lijepog generacijskog susreta na kojim su sudjelovali generacijski prijatelji iz Jabalča, Nermida i Karaševa. Svetu misu i prigodnu propovijed je održao vlč. Milja Sima, župnik katoličke župe u Oršovi, i sam pripadnik iste generacije, a prigodne riječi je slavljenicima na kraju mise uputio i vlč. Petar Rebedžila, karaševski župnik te im zahvalio na novcima prikupljenim u svrhu kupnje dvije pos-

PROSLAVILI SREBRNI PIR

U nedjelju 16. kolovoza 2020. godine Ivan i Marija Domanjanc, rođ. Rebedžila, su proslavili srebrni pir, odnosno 25. godišnjicu braka i zajedničkog života. Svoje su vjenčane prstene blagoslovili za vrijeme Svete mise u crkvi Marijina uznesenja u Karaševu, gdje su došli obučeni u tradicionalnoj karaševskoj narodnoj nošnji, što se inače veoma rijetko događa u ovim našim danima.

Ivan i Marija su se vjenčali 16.07.1995. godine u Karaševu, a ovogodišnje slavlje slavlje su u svom domu iz rodnog mjesta održali u društvu najbližjih članova obitelji i prijatelja.

Čestitamo im i želimo im još puno godina provedenih u sreći i ljubavi!

Ivan Dobra

MATEJA TURKALJ

Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat din Carașova – având oportunitatea sărbătoririi unui nou început, de această dată. Cu Mateja am stat de vorbă despre studiul limbii croate asupra căreia ea are o perspectivă cu totul deosebită. Despre acest aspect, puteți afla detalii în cele ce urmează.

Ai absolvit clasa a VIII-a și ai avut parte și de examene de competență, nu și de școală, în sensul clasic al cuvântului. Cât de grele ți s-au părut subiectele de limbă și literatură maternă și unde vei studia mai departe?

Nu mi s-au părut foarte grele. La matematică au fost mai dificile, trebuie să recunosc. În rest, nu prea. La limba și literatura maternă ne-au cerut câteva proverbe și ne-au întrebat, spre exemplu, ce am dori să facem mai departe, ce am dori să studiem? Eu mi-am propus să devin farmacistă, dar până atunci aș dori să-mi continui studiile la Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat din Carașova.

Care este experiența ta în ceea ce privește sistemul de învățământ online? Au fost "pe fază" profesorii?

Da, au fost "pe fază", dar problema e că nu a fost ca la școală... A fost foarte greu la început, dar ne-am descurcat chiar bine cu toții, aș spune. Pentru că una e să stai în bancă la școală și cu totul alta când ești acasă, cu gândurile tale și încerci să faci toate lucrurile...

Nu ai putut să-ți vezi colegii în ultimele luni de clasa a VIII-a. Cât de mare a fost supărarea voastră din această cauză?

Ne-am revăzut în perioada celor mai mari emoții, la examenele de capacitate și ne-am bucurat foarte tare. Chiar înainte de pandemie discutăm, oare ce-ar trebui să facem la sfârșit de clasa a VIII-a, un chef sau o excursie? Marea majoritate a ales atunci excursia și chiar ne-ar plăcea să mergem undeva, la malul mării, la Constanța, spre exemplu, pe care l-am văzut doar în poze...

Cât de important ți se pare studiul limbii croate? La modul general, de ce poate fi util să avem și cunoștințe de limbă maternă? Se presupune că motivele se înțeleg de la sine, dar aș dori să aflu părerea ta pe acest subiect...

În cazul meu, este cumva natural să am astfel de cunoștințe pentru că m-am născut în Croația și am stat acolo timp de șapte ani. Dar aș putea spune că mi se pare util să cunoaștem cât mai

75 GODINA U SLUŽBI CRKVE

U nedjelju, 30. kolovoza 2020., obitelj Moldovan iz Klokočića organizirala je posebnu priredbu. Najme, obilježilo se uzastopno djelovanje ove obitelji punih 75 godina u službi klokočičke crkve.

Sve je počelo davne 1945. godine – kaže nam Petar Moldovan, diplomirani teolog i sadašnji kantor crkve u Klokočiču – kada su mog djeda Marjana Ocila predložili za crkvenika. Djed mi je tada radio u rudniku, nije mislio postati crkvenik, ali ga je tadašnji svećenik Husztik uvjerio da, zajedno sa svojom obitelji, može se itekako uključiti u crkvene djelatnosti, imajući u vidu i da mu je kuća bila u neposrednoj blizini crkve. Mama, koja mi je tada imala deset godina te još dvojica mojih starijih ujaka i baka bili su njegova tadašnja obitelj. Nakon što mi se djed primio tog poziva, pomagali su ga u svemu što je bilo potrebno kako bi lakše mogao izvršiti crkvene poslove. Djed mi je i dalje radio u rudniku sve do mirovine jer crkvenici nisu tad imali plaću, a kao umirovljenik je nastavio služiti u crkvi sve do kraja 1980. godine. Moja mama preuzima onda njegovo mjesto, ali za razliku od djeda, ona se mogla zaposliti jer je u to doba to već bilo omogućeno.

Mama radi kao crkvenik sve do 1996. godine, a ja sam kao dijete bio uz nju, pomagajući joj da obavlja razne stvari oko crkve. Učio sam se tamo, međuostalom, svirati i harmoniju.

Nakon smrti našeg župnika Husztika, dužnost svećenika privremeno preuzima vlč. Tjinkul. Znao je da sviram harmoniju pa mi je predložio da postanem kantor. Ja sam u to doba radio kao merceolog u IGOR-u, ali sam prihvatio. Tri godine sam

išao na tečajeve za kantora u Temišvarsku biskupiju, a u međuvremenu, kada je vlč. Dobra preuzeo Klokočičku župu, zaposlio sam se, konačno, kao kantor za Vodnik i Klokočič. Evo, ove godine obilježavam 30. godina od kada službeno djelujem kao kantor.

Raduje me što sam u svo ovo vrijeme očuvao i razvio djelovane crkvenog zbora. Svećenik Husztik je osnovao taj zbor i pjevalo se na dva glasa, ali je djelovao samo za Božić i tada se pjevala samo jedna pjesma: Tiha noć. Sada se pjeva na svim velikim svetkovinama, na prvoj pričesti te na krizmanju. Iz svog srca se zahvaljujem Klokočičanima i Vodničanima, i onim starijima koji su prije sudjelovali u zboru i ovoj novoj generaciji, jer se održao kontinuitet i zajedno smo uspjeli pjesmom uveličati misna slavlja!"

Daniel Lucacela

ODLAGALIŠTE LUPAK

„Odlagalište Lupak djeluje od 24. kolovoza”, najavio je predsjednik Županijskog vijeća Silviu Hurduzeu na konferenciji za novinare održanoj 31. kolovoza 2020.

Već godinama se govori i piše o ekološkom odlagalištu otpada u Lupaku, projektu vrijednom više od 25 milijuna eura, a za vrijeme njegovog odvijanja čak je trojica predsjednika Županijskog vijeća Karaš-severinske županije obećala da će tijekom njihovog mandata odlagalište biti dovršeno.

Projekt započinje u prvim mjesecima 2012. godine i već tada se pojavljuju prva zakašnjenja. Oni su motivirani zakonodavnim promjenama tog razdoblja, zbog čega se 2013. godine, u skladu s tim promjenama, potpisuju novi ugovori o dodjeli projekta. Radovi za izgradnju odlagališta započinju u ljeto 2013., a najavljeni rok dovršetka gradnje je 12 mjeseci. U međuvremenu, također kao rezultat nekih novih zakonskih promjena, moraju se primjenjivati novi postupci u sustavu zaštite od požara, stoga se i rok dovršavanja radova produžuje do listopada 2014. Međutim, nisu samo ti protupožarni postupci sputavali napredak radova. Stvari su, izgleda, bile složenije nego što se dalo doznati u javnosti.

Tek u ožujku 2017. započinje razmjena dopisa i pritisak za dobivanje potrebnih dokumenata za dovršetak projekta. Riječ je o tehničkoj dokumentaciji projekta, operativnom priručniku te obuci osoblja, bez kojih bi bilo nemoguće dogurati do prijema. Dokumenti se pribavljaju tek u razdoblju između listopada 2017. i siječnja 2018., kada se potpisuju papiri za prijem odlagališta Županijskome vijeću.

U jesen 2018. poduzetnik zajedno s operaterom postrojenja za gospodarenje otpadom (tvrtkom Girexim, s kojom je Županijsko vijeće Karaš-severinske županije sklopilo ugovor već 2016. godine) dva puna tjedna testiraju funkcionalnost novog odlagališta, a testovi dokazuju da je moguće postići očekivani prinos.

Pri kraju prošle godine događa se nešto nepredvidljivo. Naime, betonski bazen procjednih voda od 1.000 kubičnih metara uzdiže se iznad tla. I to zbog silnih kiša koje su padale u tom periodu. Komisija stručnjaka dokazuje da je u osnovi riječ o pogrešci u projektiranju, pa se poduzimaju hitne mjere za popravak. Ali odmah poslije toga priroda opet napada! Ovoga puta zbog velike količine snijega krov skladišta se urušava, što odgađa trenutak otvaranja odlagališta za čitave dvije godine.

Sva ova zbivanja, koja su dovela do nevjerovatnih kašnjenja, uzrokuju među budućim korisnicima nepovjerenje u uspjeh projekta, tako da neki gradonačelnici gube strpljenje i prijete Županijskom vijeću sudom. Tijekom cijelog tog razdoblja smeće iz županije Karaš-severin prevozi se na odlagališta iz Drobete-Turnu Severin i Oradeae, a pitanje koje se sve češće i glasnije čuje jest što će se dogoditi ako smeće više ne bude primljeno u ove centre?

Srećom, na ovo pitanje nitko nije morao odgovoriti jer je odlagalište u Lupaku službeno počelo raditi 24. kolovoza 2020. godine.

Do trenutka objavljivanja ovog članka, samo su četiri administrativno-teritorijalne jedinice u našoj županiji i dvije tvrtke za prikupljanje otpada sklopile ugovore s prerađivačem, a među četiri lokaliteta nema nijednog grada. Pretpostavlja se da je vijest o djelovanju odlagališta iznenadila načelnike ostalih administrativno-teritorijalnih jedinica kojima se još ne da vjerovati da je odlagalište uistinu otvorilo svoja vrata, unatoč službenoj najavi župana. No, koliko je najava objavljeno od 2012. godine, nije ni za čudo...

Ostaje još jedno pitanje na koje, vjerojatno, nitko neće naći pravog odgovora: Što je Lupačanima ovo trebalo?!

Daniel Lucacela

multe limbi, iar limba croată se poate învăța foarte ușor ca limbă străină. Eu am colegi de școală care nu știu foarte bine limba croată, dar am observat că o pot învăța foarte ușor.

Presupun că ești destul de atașat de această limbă din moment ce primii tăi șapte ani din viață i-ai petrecut într-un mediu în care s-a vorbit această limbă în permanență. Ce poți să-mi mai spui despre acest atașament? În ce mod diferă, în privința ta, limba croată și limba română?

Desigur, născându-mă în Croația, primul meu cuvânt a fost în limba croată și auzind această limbă am un sentiment... nici nu pot să vi-l descriu. Primul meu cuvânt a fost "mama", adică "majka" în limba croată, dar trebuie să mai menționez aici și faptul că în Carașova, unde locuiesc acum cu familia, nu mama, ci bunica este denumită astfel.

Totodată, eu am frecventat și creșa în Croația, așa că am învățat foarte multe chestii după acel prim cuvânt – denumiri de jucării și activități, nume de fructe, expresii de bază. Începând din clasa întâi, am învățat și engleza...

Ce rol au profesorii și părinții în aprofundarea cunoștințelor de limba maternă? Și în ce mod te-au inspirat colegii de clasă sau prietenii în acest domeniu...

Cu mama am învățat acele cuvinte inițiale pe care le-am amintit adineauri, profesorii însă îmi predau o limbă croată mai profundă, cu expresii frumoase, cu epitete colorate pe care le putem găsi și în diferite texte literare. Colegii și prietenii însă nu mă puteau învăța multe lucruri pentru că eu la bază am vorbit o altă limbă croată, diferită de cea din Carașova. Dar îmi place să vorbesc cu ei și în limba croată, să le spun unele cuvinte pe care ei nu le înțeleg sau le spun altfel.

Dacă am înțeles bine, practic a trebuit să înveți din nou limba croată, pentru că în România se vorbește un alt dialect sau o altă formă a limbii decât cea din Croația...

Da, este exact așa... Totodată a trebuit să învăț și limba română care mi s-a părut o limbă total diferită de limba mea maternă, nu seamănă nici măcar un cuvânt. Între limba croată din Croația și cea din Carașova există multe asemănări, deci nu a fost foarte greu s-o învăț pe aceasta din urmă. Limba și literatura română mi s-a părut de un alt grad de dificultate, dar am reușit și pe acest plan, deci pot să spun: poți reuși orice din moment ce îți dorești asta...

Ce ți se pare deosebit în limba croată față

de toate acele limbi pe care le cunoști? Poți să-mi spui câteva astfel de aspecte sau detalii?

Limba croată este o limbă autentică, directă și ușor de învățat, așa putea să zic, în timp ce, spre exemplu, limba franceză este o limbă frumoasă, dar și foarte greu de învățat. Interesant mi se pare însă faptul că în familia noastră se întâlnesc cele două forme ale limbii croate, pentru că eu și bunicii mei din Carașova ne învățăm reciproc cuvinte pe care celălalt nu le știe, sau le știe altfel. Dacă unul dintre noi nu înțelege, celălalt explică. Acest lucru mi se pare haios...

Ce rol va avea limba croată în ceea ce ți-ai propus să înveți sau să devii? Și dacă ți-ar place să te întorci în Croația la studii, spre exemplu?

Da, mi-ar place să mă întorc la studii, de ce nu? Croația e un loc special, însă mama a dorit foarte mult să ne întoarcem în România, deci eu, la cei 14 ani, sunt practic la jumătatea drumului: am trăit 7 ani în Croația și de alți 7 ani, trăiesc în România.

În ceea ce privește profesia de farmacist, pe care mi-am ales-o, mi se pare că voi putea folosi limba croată, dacă voi lucra la o farmacie în Carașova, Reșița sau chiar Timișoara. Pentru că așa putea servi croații de la noi sau turiștii care vin din Croația, pe limba lor.

Care a fost motivul pentru care familia ta a dorit să se întoarcă în România?

Bunicii mei trăiesc în Carașova și trăiau singuri. Tot singuri ne simțeam și noi acolo, în satul în care trăiam, în Croația. Era o așezare mai mică decât cea în care trăiesc în momentul de față. Nu era un sat turistic, dar era un loc frumos. Înainte să ne mutăm la Carașova, veneam des în vacanțe la bunici și îmi plăcea foarte tare România. Mi se pare o țară extrem de frumoasă.

O întrebare mai de vacanță, ironic vorbind: ce îți place să citești?

Poate veți râde, dar îmi plac foarte mult romanele de dragoste... Chiar am în față un teanc de cărți pe care le-am primit la școală drept premiu: Arghezi și... desigur, Eminescu, care îmi place foarte tare. Dar și romanul Baltagul de Sadoveanu, sau comedia O scrisoare pierdută, de Caragiale.

Am și câteva cărți în limba croată dintre care mi-ar fi foarte greu să aleg una preferată. Dar dacă ar fi să aleg, v-aș recomanda poeziile lui Dragutin Tadijanović și Dobriša Cesarić, a căror versuri le avem și în manualul de limbă și literatură croată.

Interviu realizat de Bartha Réka.

LADINA KAMENITA

Došla je mlada iz Karaševa u Lupak, nika lepa i poštena devka po imenu Ana.

U dala za kovača Petra, ostarili su zajedno i učinili mlogo imanje i bogatstvo, a novcam niti su im znali broj. Samo će njoj je bil drag život jer ne zaludu su veleli starci: komu je drago veselje, tomu je draga i radnja! A na starosti majka Ana seljenka, tako su joj veleli u selu, kaže mužu Petru:

- Hajda, človiče, da napravimo jedan dom, da ostane posle nas!

- Sad si se našla da činiš dom? Mi imamo dom i sve što nim treba, odgovoril joj je Petar kovač, njejan muž.

Samo će se zna, žena obrće novac i sve što je u porodici, tako će ona pogodi najstari zidari. Najdobar u to vreme beše niki rus po imenu Vladimir, koji je ostal posle boja kod nas u selu. Sam je domove radil i napravljal, od fundacije pa sve do pokrova. Umel je da govori dobri karaševski, a majka Ana seljanka baš njega pogodi da joj digne dom, - A Petar, muž ti, zna li za ovo? pital ju je Vlado. - Ne tebe, Vlado, to briga, la da zna i on na svoje vreme, samo ti mi kaži laš ili nelaš da se uvatiš za radnju?

- Ano, onda znaj, kod mene reč je reč!

Došli su narodi iz Karaševa, njejan brat Đuređ i niki varulje, pa iskopaše fundaciju, a Petar kovač je čak privatil kako je majka seljanka rekla. U hiljadu devet sto, u prvi ponedeljak iz meseca, rušnjak majstor Vladimir postavi dva kamena ploče na čošku i poče da vika:

- Majko Ano, davaj petla!

Ato majka Ana seljanka petlam pod rukom, lep jedan kokodan, imal je červeni pera i opaš šeren kako paun. Majstor Vlado ga metnul na kamen i s čekanam mu odbi glavu, a krv je manul da posveti fundaciju. Omak je počel moliti Boga:

- Oče naš, koji jesi na nebesima...

Tudi, okol te radnje, su se sigrali deca i devičke, pa glideli kako majstor moli Boga i namenjuje za zdravlje gazdam doma. Došal je i gospodin iz sela, Gerhard mu se imelo, s niki dva administranta. Posveti on fundaciju i hode u stari dom kod gazde Petra kovača i poče da mu pripoveda kratko:

- Petriće, daj ti Bože pućeru da digneš ovej dom i da se raduješ i veseliš u njim!

Petar gazda natoči čašice s rakijom, pruži gospodinu Gerhardu, a ministrantam dade niki bobončić i jabalke mašanke.

- Da te čuje gospodin Bog! odgovori Petar kovač gospodinu i poglne uzdušak do dna čašu s rakijom. Gospodin ga pita:

- A što veli za ovo tvoj sin Đurička?

- Znaš ti deca, gospodine! On je tamo u Ričici, u fabriki radi, a sad je stigal i majstor!

U isto vreme majka Ana seljanka se govori s majstorom, ona i oni poglću rakiju i se šamate, smeju se, ali majka Ana tiho kaza decam:

- Idete odovda, sigrajte se indi negdi, da vi ne pribiju majstori s kamenji!

Svi dečica se potvriše, samo Martica, komšijina devička, ostade da glidi kako Vladimir postavi pljoču kamena uz krst priko oni drugi dva što su bili na čošku. Vladimir ne obiležil ladinu njeju, koja ostade pod pljočom kamena, samo Đuriđ, brat majke Ane seljanke, to je obiležil i pregnut je kazal majstoru:

- Vlado, što si učinil?

- Ne kriv ja, i poče da se smeje.

Majka Ana seljanka poče da vrišti i ona se posrdi na rušnjaka i mu reče:

- Znaš li ti što znači ovo, Vlado? Rušnjak potuli glavu, se prikrsti i kaže:

- Znam...

Radili su na tem domu dok su digli i zazidali stene sobe sve do pokrova. Kad su počeli da među grede i rozi dzvonci počeše da biju žalno i u sokaku se čul javak, vrištanje i pripevanje.

Ato Anđelija, mama Marticina, utopena u slza i kaza majki Ani seljanki:

- Ano, Ano, umrla mi je devička!

Majka Ana seljanka poče i ona da vrišti i uze Anđeliju za ruku, pa turiše u sobu i upita ju:

- Kako to, od što je boluvala?

- Od ništa, joj reče Anđelija, nego su mi ubajale divičku, ukrali su joj dušicu. Majki Ani seljanki je tanulo nam za Marticinu ladinu i poče da se pripeva i po jako!

Anđelija pade na kolena i poče da kle i ubijaka, uze sa stene ikonu svete Marije i ubijaka iz duše:

- Daj Bože, ko moju devičku ubijal i umoril, do sedmog kolena devke u tom domu da se rode, ali omak da im Bog uzme dušicu, kako mojoj Martici!

Omak Anđelija si poče doma, a majka Ana seljanka si spomenu za njenog sina Đuričku.

On, tu jesen, trebalo je da ima svadbu, dom se svršil, ato i svadba u tu zimu pa lepa i bogata svadba beše. A u iduću godinu, Marija, žena Đuričkina, se porodi i baš devičku je imala, imelo se joj Barbura. Bilo je krštenje i veliko veselje, samo će na tri meseca malena devička, ješte u povitku, učini Boginje. U nedelji dana, malana Barbura beše i ukopana, umrla je u povitku. Kad se to dogodilo, majka Ana seljanka si spomenula za to prokletstvo njejne komšije Anđelije, aman nikomu ne kazala za to prokletstvo.

*Glidim na bregove; sve propada
I žalosti, i jedam plna mi je čaša,
Učera kod mene kod salaša
Za staru krušku obesila se nada!*

*Pobegli smo u svijet od jeda
I nevolja za malko prašinu,
Beše za nas najlepa pobeda
Če smo ošli roblje u tuđinu!*

*O, Bože, moji Karaševci bogati
To krvošno blago ugasi vam ognjišta,
Sve će na ovom svetu ostati
Jer to bogatstvo ne košta ništa!*

Imal je Đurička ješte decu, i sve beše dobro. Njegovi deca su izrasli, pa na njnim redu decu su imali, a majka Ana seljanka je umrla, njen muž isto.

Kad je Đurička kovač oženil sina, su ošli u Vodnik, jeno selo blizu i su doveli devku mladu u dom. I ta snaja se porodi, upravo divičku je imala, kad je isplnila šest godinke umrla je devička od jef-tike.

Vica tako se teglilo to prokletstvo čak do našeg doba, od generacije do druge, dogod za unuku Anu su doveli zeta iz istog sela. Na tem broju se promenil ime famile, zet je surnul stari dom, napravil drugi dom iz novog temelja i na tej način je nestalo prokletstvo.

Ova pripovetka je istinita!

*U šumi vetar čeplje lomi
I sneg priko sela veje,
Nego nas isto ognjište greje
Jer Karaševci smo mi!*

*Veliki kraljevstva su propali
Teške brige su nas zarobile,
Nebrojne muke su ni probile
Ali, mi, Karaševci smo ostali!*

*Karaš reku, ko može da zastavi
Svetu veru ona nam donosi,
Naš narod milost nikom ne prosi
Če mi smo Karaševci pravi!*

Milja Šera